

Władysław Kmiotek

Kpt. rezerwy lat 38 oficer REFFERAT HISTORYCZNY

5439

5429

Dnia 21 września 1939 r. na koczar oby baterij' p. p. Maziukiewicza stoczyliśmy bron na stos płomieni aby bron ta nie dostatać się w ręce ukraińców.

Czynila była dla nas polaków tragedia i to kładł karabin karabiny miał w oczach try, później karabiny zrekt gorie i to chciał gdzie dostać na Rummung była już raniona, wracając odrzucić do domu.

Po pięciu dniach podrobym ratymano nas w Chetnivie Lubelskim, spędzono kilku tysięcy do koczar obieczając że odjedziemy po czternastu na Lublin, Warszawę.

Tymczasem odwrotnie, skierowano nas na wschód. O tej pory narożał się tragiczne dni.

Zmierzenie głód stał się niemożliwym na co najmniej dwadzieścia dni, ale ten ostatni był nam mniej niż cię nocywisiem czerwoni dwadzieścia.

Po czterech dniach podrobym w kierunkiem, wyjadając nas w m. Brody zaprowadili nas do zamku Hrabiny.

Gryszewskiego na kwatery.

Warunki były takie, że w czasie wieczornym niemożna było nawet pomyśleć o przenocowaniu się na drugi bok.

Tak przewahlamy do 1 stycznia 1940 r. w takich warunkach jakich nigdy chichoty ludzkosci.

Tego dnia odeszłyśmy 500 ludzi do oboru w Ponitkach 12 km od Brodów.

Warunki nieco się poprawiły bo zn. mieszkaniowe, gdyż mieszkaliśmy w pałacu ch. Bochenńskiego, no i życie było znacznie lepsze, a także higiena.

Ale ognoro! Tu zaczęliśmy stać pod normami, jak w mackach osiągnąć, to było najgorzej, bo mieliśmy dwie drogi, nie pracować, głód umrzeć, lub pracować, i... ter umrzeć, gdyż normy skarzyły się na nas wybranych.

Po driesiąciu miesiącach morowej pracy, która zamknęła się w granicach 12 godz. na dobę, skonczyliśmy swój odcinek drogi (tak naprawdę swój)

Jedna z cierpliwa odtransportowano nas na dokonanie drogi do miasteczka Olesko.

Przedtaką naszą był zamek w którym się urodził nasz stawny hetman Sobieski

5429

Z tego względu mimo było nam tam zyci oglądaliśmy paniąskie tablice memory i przedhistoryczne kominki.

Leż tu głód norczyków nadmarni swoje prawa gdyś było nas tu około 1,800, a dodatek trzeba że tu utrzymywana się pugnac banda tydów, w postaci inspektorów, naczelników, dostawców i t.p. skakali.

Leż i to przewaliśmy, z głodu nikt nie umarł, tylko kurki 3ch nam zastrelili bo próbowali uciekli.

Pomiędzy czwartą ofiarą to był 18 letni junak który zwołany komendantem przestrzelili z pistoletu ptucho gdy ten biedak próbował naprawić się poza druty. Brutalny mostek strzelit do niego z oddległości 10 m. skolana, junak się wycofał a on zato rostał.

20 parafianek tegoż roku powieriono nas do m.

Huczy za Równem do budowy nasypu i mostu na rzece Huczynie. Tu znowu znowu się naprawity bosmy mieszkańców w pistoletach sezonach 1800 spaliśmy na naszych polskich wojskowych żołnierzach nawet cytuła matnia mechaniczna

Leż tu byta znowu swego nadzoru żołnierze z jednego kompanii, podchorążego wojsk. pol.

Mugasiewicz, no i naczelnika który karat się tytulował że on jest nie coby naczelnikiem ale i namym Bogiem. ten czerwony sprawca niemal ludziom odebrał zdrowia.

Po skończeniu tej wymienionej robótki powieriono nas do m. Choroszcz do budowy nowej drogi.

Tu mieliśmy more najlepiej z wyjątkiem okolicznych naczelników którzy obali o rybosie o dobre odrywanie, nawet niezależnie wypadek żeby których z kolegów niedział w Karceru

Trwało to niecałe 4 miesiące i znowu w drodze do m. Brody na budowę lotniska, gdzie jak powiedzior jeden z polityków że wojna w okolicy skończyła się z tego chcieli grunt żeby rabotać a opornych do karceru.

Przez ten wrzesień rankiem 22 września 1941 roku niemieckie bombowe pomoły im w tej budowie skoczące im ceny mosty at w postaci ciężkich bomb.

Rezultat był taki że kilkanaście katusów zostało z dyniem lub wybuchły w powietrzu a nam skonczyły się normy i serja obozów

W czasie dniowych nalotów nienowano bomb w pobliże naszego baraku, z rostącej ilością nam. Nadruki dnia wypędzono nas w podwór do koszy i teraz norczyk zis prowadziła golgota.

Kto mógł do pchał się dalej i to padał to myśmy rostać się jednym boję, co inni nobili świdno odgadnąć prawdziwość dobijali gdyż radnego i nich do drzwi nie spotkałem. Niekiedy tu opisywał tej jednostki bo niechęć sobie dniażnic nervous no i trzeba by wiele arkusze papieru napisać.

Dzidam tylko to że przebyły most na rzecznicy drogi od Ter nie widziałem.

Przygody się jeszcze oglądali na polską stronę do końca nam nie zginął kryty z chorągwiami który był najwybitniejszy w Podwodzeczyskaach.

Po przebyciu osmiu set kilometrów pierwszo z głodu zjadł nas na posiąg w Zolotonoszy gdzie dni jadący i stawny Skarobielskie wyładowane nas wyciągnęły i opuściły nogami i chwiejąc się od głodu.

Tu na kardej. kali był aniż strasz w osobie polityka który usiłując norweski agitacji bardziej jak

ESAC w oborach na naszych terenach, lecz jak zawsze tak i tutaj konieczno cię z naszej strony ochronić
świeckiem. Zastrzyki Engelsa, Marksza, Lenina, Stalina, nie skutkowały.

5429

Co do opieki lekarskiej to byli prawdopodobnie naciski. Oficerowie pracowali nad nami co tylko było w ich mocy lecz z braku lekarstw i oni nikt z nich byli bezradni.

Sanitarjuski to prawdopodobnie polscie mleko sydowskie które były u stosunku do nas bardzo uprzejme. Umieralność w oborach była stosunkowo niskoma i wynosiła zmarł tylko jeden pac. Młodzica z Warszawy.

Lazernosc i roding mieliem ciąg dalszy że nie wykonałem normy na jedenascie listów wysłanych domu otrzymałem tylko 2 (dwa).

Zwolnienie z oboru i wstępnie do armii odbyło się dnia 24 sierpnia 1947 roku w Starobielsku.

Po kilku dwóch latach niewoli powar pierwszy otwarty się przed nami bramy sowieckich morder czechosłowackich.

Pry dwiekaach orkiestry o jakim ajatyckim drobnym marszu odprowadzono nas na stocie koszyc obdarzonych i głodnych ale cytych duchem!

Domice

leps. Kmiotek Władysław